

Józef Chciuk (2.2.9.1.) s.Jana i Marii z Zielińskich.

Od wczesnej młodości współpracował z ojcem w jego firmie zajmującej się „tamiarstwem” - regulacją i umacnianiem brzegów Sanu. W latach 90-tych XIX w. próbował swoich sił w rozwijającym się przemyśle naftowym we wschodniej Galicji. Zarobione pieniądze ulokował kupując znaczne ilości ziemi w okolicach Tarnowa. W Tarnowie też się ożenił w roku 1897. Po odzyskaniu Niepodległości, sprzedał posiadłość w tarnowskim i przeniósł się do Poznania. Inwestował kupując majątek ziemski Koziegłowy k/ Poznania, oraz otwierając restaurację *Tunel Europejski* przy ul. Kantaka .

Kiedy w 1909 r. jego brat Teofil otrzymał święcenia kapłańskie, na pamiątkę mszy prymicyjnej brata, ufundował w miejscu jego urodzenia, w Dzierdźowce k/ Zbydniowa, kapliczkę wpisaną obecnie do rejestru zabytków architektury.

Józef Chciuk ciężko chorował na cukrzycę i zmarł przedwcześnie w 1928 r. w Poznaniu i tam też został pochowany.

Źródło: - relacja Teofila Chciuka (2.2.7.4.2.)

Józef Chciuk z synem Tadeuszem (ok. 1915r.)

Tadeusz M. Chciuk (ok.1920r.)

Tadeusz Mieczysław Chciuk (2.2.9.1.4.) s. Józefa i Julii z Wróblewskich.

Do wybuchu II Wojny Światowej kupiec. W trakcie działań wojennych 1939 roku w składzie 6. Pułku Ułanów, internowany na Węgrzech, gdzie wskutek zdrady dostał się do niewoli niemieckiej. Przebywał w obozie jenieckim Stalag XVII A w Villingen i obozie pracy przymusowej w Dietmansweiler. Do Kraju powrócił w 1946 r. Do 1960 r. zatrudniony był w przedsiębiorstwie państwowym. Czynił uwieńczone powodzeniem starania o odzyskanie zagarniętego w czasie okupacji przez Niemców, następnie upaństwowionego i przejętego przez PGR, majątku Koziegłowy, odziedziczonego po ojcu. Od chwili przejścia na rentę z powodu złego stanu zdrowia, do śmierci w 1975 r. zajmował się gospodarstwem na odzyskanej ziemi.

Źródło: -listy Józefa Chciuka (2.2.9.1.4.2.) z dn. 7.01. i 12.02.2008. do Adama M. Chciuka (arch.)